

پیش‌ها و پانچ‌ها

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصوب‌ها شیخ خیرالدين حفظه الله تعالى

موضوع:

عقاید؛ شناخت ایمان و کفر؛ ادیان، مذاهب و فرقه‌ها

بسم الله الرحمن الرحيم

پرسش

نویسنده: احمد

تاریخ: ۱۳۹۵/۵/۳

نظر مبارک آقایان حضرت منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالی درباره عده‌ای که حضرت علی علیه السلام را خدای خود می‌دانند چیست؟ آیا همنشینی و ازدواج با این فرقه برای مسلمانان جایز است؟

پاسخ

تاریخ: ۱۳۹۵/۵/۸

کسانی که واقعاً امیر المؤمنین علی بن ابی طالب یا یکی دیگر از بندگان خدا را خدا می‌پندارند، کافر هستند؛ چنانکه فرموده است: ﴿مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُؤْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّانِيِّينَ بِمَا كُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْكِتَابَ وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ۚ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا ۚ أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ﴾؛ «هیچ بشری را نمی‌رسد که خداوند به او کتاب و حکمرانی و نبوت بدهد، سپس به مردم بگوید که بندگان برای من جز خداوند باشید، بلکه خداپرستانی باشید بدان سان که کتاب را می‌آموزتید و بدان سان که درس می‌خواندید و نه اینکه شما را امر کند که فرشتگان و پیامبران را خدایانی بگیرید! آیا شما را به کفر امر می‌کند پس از اینکه شما مسلمان هستید؟!». با این وصف، دوستی با آنان مانند دوستی با سایر کافران جایز نیست، بلکه برائت از آنان مانند برائت از سایر کافران واجب است؛ چنانکه خداوند فرموده است: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ ۚ أَتُرِيدُونَ أَنْ تَجْعَلُوا لِلَّهِ عَلَيْكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا﴾؛ «ای کسانی که ایمان آوردید! کافران را دوستانی جز مؤمنان نگیرید! آیا می‌خواهید که برای خداوند بر ضد خود حجتی آشکار قرار دهید؟!»؛ همچنانکه ازدواج با آنان جایز نیست، تا آن گاه که اسلام آورند؛ چنانکه خداوند فرموده است:

۱. آل عمران / ۷۹ و ۸۰

۲. النساء / ۱۴۴

«وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرَكَاتِ حَتَّى يُؤْمِنَ وَلَآمَةً مُؤْمِنَةً خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكَةٍ وَلَوْ أَعْجَبَتْكُمْ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَيْرٌ مِنْ مُشْرِكٍ وَلَوْ أَعْجَبَكُمْ أُولَئِكَ يَدْعُونَ إِلَى النَّارِ»؛ «و با زنان مشرک ازدواج نکنید تا آن گاه که ایمان آورند و هراینه کنیزی مؤمن بهتر از زنی مشرک است اگرچه شما را خوش آمده باشد و به ازدواج با مردان مشرک در نیاورید تا آن گاه که ایمان آورند و هراینه برده ای مؤمن بهتر از مردی مشرک است اگرچه شما را خوش آمده باشد، آنان به سوی آتش دعوت می کنند؛ همچنانکه خوردن و آشامیدن از ظروف آنان پیش از شست و شو جایز نیست؛ چراکه آنان نجس هستند؛ چنانکه خداوند فرموده است: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ نَجَسٌ﴾؛ «ای کسانی که ایمان آوردید! جز این نیست که مشرکان نجس هستند». هر چند دعوت آنان به اسلام که امیر المؤمنین علی بن ابی طالب بر آن زندگی کرد و شهید شد، واجب کفایی است؛ چنانکه خداوند فرموده است: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾؛ «و باید از شما گروهی باشند که به سوی خیر دعوت می کنند و به معروف امر و از منکر نهی می نمایند و آنان همانا رستگارانند».

آری، مجازات این غالیان پس از دعوت، در صورتی که خلیفه ای خداوند در زمین حاکم شود، إعدام است؛ چنانکه یکی از یارانمان ما را خبر داد، گفت:

«سَأَلْتُ الْمَنْصُورَ عَنِ الْغُلُوِّ فِي الدِّينِ مَا هُوَ؟ فَقَالَ: هُوَ أَنْ تَقُولَ فِيهِ فَوْقَ مَا قَالَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ! قُلْتُ: فَالْغَالِي كَافِرٌ؟ قَالَ: إِذَا قَالَ فِي الدِّينِ مَا يَنْقُضُ أَصْلَهُ فَهُوَ كَافِرٌ وَإِلَّا فَصَالٍ مُبْتَدِعٌ! قُلْتُ: فَمَا حَدُّ الْغَالِي إِذَا كَانَ كَافِرًا؟ قَالَ: حَدُّهُ حَدُّ الْمُرْتَدِّ! أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ عَلِيًّا جِيءَ بِقَوْمٍ يَقُولُونَ بِرُبُوبِيَّتِهِ فَاسْتَتَابَهُمْ فَلَمَّا أَبَوْا أَنْ يَتُوبُوا قَتَلَهُمْ؟ قُلْتُ: إِنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّهُ أَخْرَقَهُمْ بِالنَّارِ وَمَا كَانَ يَنْبَغِي لَهُ! قَالَ: وَاللَّهِ لَوْ مَرَّقَهُمْ كُلُّ مَرَّقٍ ثُمَّ أَطْعَمَهُمُ الْكِلَابَ لَكَانَ يَنْبَغِي لَهُ وَإِنَّمَا أَخْرَقَهُمُ النَّارُ غَضَبًا لِلَّهِ لِيُخْرِقَ أَصْلَ الْغُلُوِّ فِيهِ وَكَانَ وَاللَّهِ إِمَامَ الْمُتَّقِينَ! قُلْتُ: أَلَمْ يَكُنْ ابْنُ عَبَّاسٍ مِمَّنْ يَقُولُ لَا يَنْبَغِي لَهُ؟ قَالَ: عَفَى اللَّهُ عَنِ ابْنِ عَبَّاسٍ! فَقَدْ كَانَ يَعْلَمُ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ عَهْدَ إِلَيْهِ فِي أَصْغَرِ مِنْ ذَلِكَ»؛ «از منصور درباره ی غلور دین پرسیدم که چیست؟ پس فرمود: این است که درباره اش فراتر از چیزی که خداوند و پیامبرش گفته اند بگویی! گفتم: پس غلو کننده کافر است؟ فرمود: هرگاه درباره ی آن چیزی بگویند که با اصل آن تناقض دارد کافر است و گرنه گمراهی بدعت گذار است! گفتم: با این وصف، حد غلو کننده هرگاه کافر باشد چیست؟ فرمود: حد او حد مرتد است! آیا نمی دانی که به نزد علی گروهی را آوردند که قائل به ربوبیت او بودند،

۱. البقرة / ۲۲۱

۲. التوبة / ۲۸

۳. آل عمران / ۱۰۴

۴. گفتار ۹۳

پس از آنان خواست که توبه کنند، پس چون از توبه کردن سر باز زدند آنان را کشت؟ گفتم: اینان می گویند که او آنان را با آتش سوزاند، در حالی که (این کار) برای او شایسته نبود! فرمود: به خدا سوگند اگر آنان را تگّه تگّه می کرد و سپس به سگ ها می خوراند برای او شایسته بود و جز این نیست که آنان را از روی خشمی برای خدا با آتش سوزاند تا ریشه ی غلو درباره ی خود را بسوزاند و او به خدا سوگند پیشوای پرهیزکاران بود! گفتم: آیا ابن عبّاس از کسانی نبود که می گفتند (این کار) برای او شایسته نبود؟! فرمود: خدا ابن عبّاس را ببخشاید! هرآینه می دانست که رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم درباره ی چیزی کوچکتر از این با او عهد کرده بود».

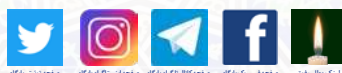

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوب ها شیخ جعفر سبحانی
مجله مجتبی با حکایت های پیرایه ها

www.alkhorasani.com

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصوب ها شیخ جعفر سبحانی حفظه الله تعالى

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.